

Pinksteren C

Hand. 2,1-11

Rom 8, 8-17

Joh. 20,19- 23

Gods liefdekracht bezielt ons hart en vernieuwt de wereld!

Het is deugdzaam dat wij, in ons christelijk geloof, God ook mogen ervaren als Heilige Geest, als de bezielende Kracht in ieder van ons. Want er gaat een "kracht" uit van onze Liefde-God. In de liturgie van vandaag wordt Zijn aanwezigheid beschreven met symbolische tekens: Vuur en Wind. Vuur! Een heilig vuur dat brandt, maar wel zonder te vernietigen of te verteren, een gloed, zoals bij het brandend braambos dat Mozes heeft ervaren. Vandaag laait er een nieuw enthousiasme op en een bezieling in ons kille, lauwe hart. En een hevige wind, die ons doet denken aan de levensadem van God over het water uit het scheppingsverhaal. Op Pinksteren waait er een krachtige, nieuwe wind over onze oude wereld. Hier gebeurt een nieuwe schepping. Vuur en Wind, het zijn oude, bijbelse symbolen om te laten aanvoelen dat God Zelf aanwezig is. Maar op Pinksteren vieren wij vooral dat onze Liefde-God met Zijn vurigheid en Zijn levensadem op elk van ons neerkomt, in ieder van ons komt wonen om er voor altijd te blijven, wat er ook met ons gebeurt.

Sommigen zullen zich misschien afvragen: "Kunnen wij nog wel bezield worden? Is er nog iets waardoor wij bewogen kunnen geraken, na alles wat wij hebben meegemaakt de laatste tijd?" Mensen kunnen inderdaad heel wat ontgoochelingen oplopen. Misschien soms toch vooral dán, wanneer zij in beweging werden gebracht door dingen die hen eigenlijk niet gelukkig konden maken: geldzucht, prestige, carrière, genot, oude ideeën, of omdat zij hun energie hebben gestoken in relaties die toch geen toekomst hadden. Jong en oud, wij hebben allemaal nood aan een nieuwe begeestering voor wat ons leven waardevol maakt. Vandaag zeggen wij dat wij geloven dat het kan! Wij geloven in de komst van een nieuwe, echte liefde in ons hart en ons gemoed.

Maar opgepast! Gods levenskracht is geen soort magnetische inductie die in de lucht hangt en die iedereen willens nillens, verplicht móet ondergaan. Gods Geest is een "liefdevolle" kracht. En liefde dwingt niet, maar nodigt uit, praamt misschien en stuwt, maar respecteert steeds de andere. Gods Geest komt dus wonen in diegene die zijn hart voor Hem openstelt, in diegene die de liefde wil toelaten in zijn leven. Jezus' liefdekracht kan niets bereiken als wij er niet voor kiezen om met Hem mee te werken. Gods Geest verplettert onze menselijke vrijheid dus helemaal niet, maar spreekt die juist aan en nodigt ons uit tot de heel persoonlijke keuze om mee te werken met Zijn liefdegloed. En daarom kunnen de beelden van Wind en Vuur tezeer uiterlijk, materieel, en dus verkeerd, verstaan worden.

Sinds het Ie Vaticaans Concilie hebben wij duidelijker ingezien dat God niet zozeer langs de buitenkant werkt, van bovenaf, miraculeus, als een Almachtige die de mens tot onderdanigheid zou dwingen. Wij hebben ontdekt dat God veeleer een innerlijke liefdekracht is, die steeds langs de binnenkant van de wereld werkt, nl. via het hart van de vrije mens, waar hij als een vurige Geest oproept tot medewerking en bezielend uitnodigt tot ontplooiing van de goede capaciteiten van de mens en de wereld.

Als wij Hem in ons binnenlaten, dan is Hij wel geen gemakkelijke Gast, maar Iemand die veel van ons durft vragen. Bij alles wat wij ondernemen en doen, "brengt Hij ons in herinnering wat Jezus heeft gezegd ", nodigt Hij ons dus voortdurend uit tot de levensmentaliteit van Jezus: en dat is: zichzelf

breken en delen, opdat anderen zouden leven. Geen zelfverheerlijking dus, maar belangeloze zelfgave. Jezus' liefde vraagt inderdaad dat wij "de praktijken van onze zelfzucht versterven". Dit vraagt van ons onvermijdelijk pijnlijke offers, die ons zullen louteren. Maar alleen de zichzelf-gevende en anderen-dienende liefde is uiteindelijk bij machte ons te bezielen tot echt en diep menselijk geluk.

Wie echt bewogen wordt, gaat ook zelf bewegen. Wie bezield is, breekt naar buiten. De eerste vrucht van de echte liefde is openheid. Liefde maakt vrij. Wie innerlijk bevrijd is van zijn zelfzucht kan het niet nalaten op zoek te gaan om ook anderen te bevrijden van alles wat hen klein en opgesloten houdt. Jezus' bange leerlingen werden vrijmoedige getuigen. En zij werden door allen begrepen. Echte liefde doorbreekt en overschrijdt alle grenzen tussen mensen. Echte liefde is een taal die door iedereen wordt verstaan. Gods liefdekracht is niet beperkt tot een klein groepje vromen, maar is bestemd en ervaarbaar voor allen.

Dat vieren wij met Pinksteren: dat Jezus' Liefde in ons hart is uitgestort en, als wij met Hem meewerken, daar bezielend werkzaam is doorheen al het goede dat wij doen. En dat die Liefde bij machte is heel de wereld te vernieuwen, van binnenuit. "Kom, Heilige Geest, kom in ons hart en onze wereld wonen met uw Liefdekracht!"

Pater Frans s.j.